

אֶהְבֶּה אָנִי: טָ מֵה דוֹרְךָ מוֹדוֹר הַיָּפֶה בַּנְּעִים מֵה דוֹרְךָ
 מוֹדוֹר שְׂפָכָה הַשְּׂבַעֲתָנוּ: י דוֹדֵי צֹז וְאָדוּם הָגוֹל מִרְבָּבָה:
 יֵא רֵאשׁוֹ כְּתָם פֹּו קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁזוֹרוֹת כְּעוֹרֵב: יב עֵינָיו
 פִּינִיָם עַל אֶפְיָי מִיָּם רִזְצוֹת בְּזֹלֵב יִשְׁבוֹת עַל מִלְאֵת: יג
 לְזוֹי כְּעוֹרוֹגַת הַבֶּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מִרְקוֹזִים שְׁפַתוֹתָיו שׁוֹשְׁעִים
 גְּטָפוֹת מוֹר עֵבֶר: יד יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב בְּמִקְלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מִעֵיו
 עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפַת סְפִירִים: טו שׁוֹקֵיו עֲמוּדֵי יֶשַׁע מִיִּסְדִּים עַל
 אֲדָנֵי פֹו מִרְאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בְּזוֹר כְּאַרְזִים: טז זֹכּוֹ בְּמִתְקִים
 וְכָלוֹ בְּזוֹמְדִים זֶה דוֹדֵי וְזֶה רַעֲי בְּנֹת יְרוּשָׁלַם:

זֶהר שִׁיר הַשִּׁירִים

והיה חקוק על זרועי, והיה התגברות עזה
 בתוך האהבתה, ורשפי שלהבתה בערו
 בקרבי.. בזמן ההוא יתגבר הקדוש ברוך
 הוא ויפיים לאילתו בכמה פיוסם, ויהזיק
 בה ויקימה מעפר, הוא ולא אחר.

עתיד קול אחד להתעורר מן רום רוממות
 הרקיעים.. וכך יאמר, אילתי, אהובה היית
 לי מן ימים הראשונים ונשכחת ממני,
 אהבה קדמוניה היה לי עמה, זכור אני
 שהחותם של צורתה היה חקוק על לבי,

